

ISMERJÜK MEG A SZENTSÉGEKET!

A KERESZTÉNY ÉLET FORRÁSA, KÖZPONTJA ÉS CSÚCSA: AZ EUKARISZTIA

1. Bevezetés

A II. Vatikáni Zsinat liturgikus konstitúciójában úgy beszél az Oltáriszentségről, mint a keresztény élet forrásáról és csúcsáról. Talán még azt tehetjük ehhez, hogy a keresztény élet központja. E szentség teremti meg itt a földön legteljesebben az életközösséget Istennel, ezáltal táplál minket Krisztus és vezet minket, a zarándokegyházat az örök élet felé vivő úton.

2. Az Eukarisztia alapítása és története

A csodálatos kenyérszaporítást követően, miután Jézus kinyilvánítja isteni hatalmát, megígéri az Oltáriszentséget (Jn 6). Az Oltáriszentség az a lélek számára, ami a kenyér a test számára: életető, erősítő táplálék, a növekedés eszköze. Amint Isten mannával táplálta a pusztai vándorlás során az Ígéret Földjére vonuló választott népet, úgy táplál minket Krisztus a teste és vére által az Ígéret Földje, az üdvösség felé vezető úton.

A húsvéti vacsorán Jézus teljesíti ígéretét: a kenyeret és a bort testévé és vérévé változtatja át, s parancsot ad, hogy erre mi is emlékezzünk! (1 Kor 11,23-25; Lk 22,19-20; Mt 26,26-28, Mk 14,22-24).

3. Az Egyház élete

Az apostoli levelek és az Apostolok Cselekedetei tanúskodnak róla, hogy az apostolok megértették és Pünkösdötől kezdve ünnepelték az Oltáriszentséget.

Kezdetben részt vettek a szombati templomban/zsinagógákban végzett Istentiszteleten, vasárnap pedig magánházakban megemlékeztek az utolsó vacsoráról. A szertartás neve „kenyértörés” vagy „Úrvacsora”. Menete: kenyértörés – agapé – áldás kelyhe. A zsidóságtól való elszakadás után megjelent a szertartásban az igeliturgia és az utolsó vacsoráról való megemlékezés. A lakoma helyett már a hálaadásra került a hangsúly, így lett a kenyértörésből Eukarisztia.

A keresztényüldözés során életüket kockáztatva is részt vettek szentmisén és vették magukhoz a szentséget. Kihallgatások során így vallottak a keresztények: „Igen, elmentem az összejövetelre és megünnepeltem az Úr vacsoráját testvéreimmel, mert keresztény vagyok.” Ugyanakkor pedig a legnagyobb büntetés az Eucharisziától való megfosztás volt.

A keresztényüldözés befejezése után kezdtek nagy templomokat, bazilikákat építeni, s itt őrizték az Oltáriszentséget, mint az Újszö-

vetség legszentebb jeleit. Úgy, mint ahogy annak idején az ószövetségi választott nép a szent sátorban őrizte a szövetségkötés emlékeit - emlékeztek az utolsó vacsorára az első keresztények a szentmise keretében, s vették magukhoz az Oltáriszentséget, Krisztus testét és vérét.

Középkorban ritkult a szentáldozás, viszont kialakult a szentség tiszteletének sok tartalmas, szép formája: szentségimádás, körmenet stb.

II. Vatikáni Zsinat úgy fogalmazza meg, hogy az Eucharisztia forrás és csúcs.

4. Az Oltáriszentség a keresztény élet forrása, középpontja és csúcsa

Krisztussal eggyé leszünk, Ő táplálja lelkünket. Az ember szeretne együtt és egygyé lenni azzal, akit szeret. Ez áll az Istennel való kapcsolatra is. Az Oltáriszentség vétele, a szentáldozás által ez valósul meg: eggyé leszünk Istennel. Aquinói Szent Tamás szerint a szentségnek 3 neve van, az idő 3 dimenziójának megfelelően: a múltban sacrificium (áldozat), a jelenben communio (közösség), ahol Jézussal, Isten Fiával leszünk eggyé, ez életünk legszentebb pillanata.

Jézus elsősorban azért maradt közöttünk testével és vérével, hogy táplálja lelkünket: „Én

vagyok a mennyből alászállott élő kenyér. Aki e kenyérből eszik, örökké él.” (Jn 6.) Utolsó vacsorán ezt mondja: „Vegyétek és egyétek MINDNYÁJÁN!... Vegyétek és igyátok MINDNYÁJÁN!” Krisztus teste az élet kenyere, az Ő vére a lélek itala. (Vö. Felajánlás) Nélküle éheznek a lelkünk, mert Ő Magának teremtett minket.

5. A keresztény nép egységének jele

Didaché szerint (2. század) amiként ezek a kenyérdarabok szét voltak hintve a hegyeken és a halmokon és egybegyűjtve egy kenyérré váltak, úgy gyűljön össze a te Egyházad a föld határaitól a Te országodba”. A sok búzماغ egy kenyér lett, úgy mi is egy vagyunk. Az oltár a keresztény család asztala, ahol közös lakomán veszünk részt. Az üdvösséget gyakran hasonlítják emberi képekkel a lakomához, ahol az ember boldog, s mindene megvan, s együtt van azokkal, akiket szeret. Ennek az égi lakomának az előképe a szentáldozás. Úti eledel Isten országa felé tartó zarándokutunknak.

El akarunk jutni az üdvösségre? Mi is mondhatjuk e gyönyörű imádságot, amit a tanítványok: „Urunk, add nekünk mindig ezt a kenyeret!” (Jn 6,35)

Krisztussal beszélgethetünk, Őt imádhathatjuk, mert az Oltáriszentségben jelen van Krisztus. Szeressünk Előtte imádkozni, Vele beszélgetni, amelynek szép formája a szentségimádás. Egyedi megtapasztalása Isten velünk való párbeszédnek és válaszunk Istennek, a szeretet párbeszéde.

Felföldi László plébános

Atyám, Rád hagyatkozom: tedd velem azt, ami Neked tetszik. Bármit teszel is velem, megköszönöm. Kész vagyok mindenre, elfogadok mindent, csak akaratom teljesedjék bennem és minden teremtményedben.

Semmi mást nem óhajtok, Istenem!

A szeretet sürget, hogy egészen Neked adjam magamat, hogy fenntartás nélküli kezébe helyezzem életemet - határtalan bizalommal.

Mert Te vagy az én Atyám. Amen.

Ch. de Foucauld

AZ OLTÁRISZENTSÉGBEN JÉZUS VALÓSÁGBAN JELEN VAN

Amikor bemegyek egy nem katolikus templomba, érzem, hogy az az Istennek van szentelve, ott imádkozni szoktak, vagy talán lehet beszélgetni, másokra figyelni, és sok más hasznos dolgot tenni. Amikor viszont katolikus templomban vagyok, ahol világít az örökmécses, az emberek mélyen meghajolnak, vagy térdet hajtának, akkor a szívemben lévő érzékelő műszer a tabernákulum felé fordul, ahol hitem szerint Jézus lakik.

Sok vallásnak ismerjük a talizmánját, szent követ, azt a képet, szobrot, amit megkülönböztetett tisztelet övez. Vannak csodatevő „szentelmények”. Több keresztény vallás szertartásában is ott van a kenyér és a bor, ők azonban csak jelképeknek tekintik. Evése, ivása serkenti őket vallásos érzületükben, de ez talán nem elég személyes.

A katolikusok most már harmadik évezrede a legnagyobb tisztelettel fordulnak az Eucharistia felé. Tiszteletére kongresszusokat, úrnapi körmeneteket rendeznek. A lényeghez azonban hozzá tartozik, hogy napi táplálékunk legyen. Ez a fajta „táplálkozás” viszont csak akkor éri el a célját, ha ez kizárólagos. Ezt úgy értem, hogy aki hisz az Oltáriszentségben és a napi táplálékként olyan közel került Jézushoz, hogy az életét Jézus irányítja, akkor ennek az embernek az élete, örök élete biztosított. Neki nem kell egyéb, drága „táplálékkiegészítőt” fogyasztania.

A cél már meg van határozva, most már csak az eszközöket kell megkeresni. Jézus erre is megtanított bennünket. Több példabeszédet mondott, de ide talán a magvető képe kívánkozik. Ahhoz, hogy a mag jó talajba kerüljön,

hogy termést hozzon, ahhoz ezt a talajt elő kell készíteni. Ez az előkészítés abból áll, hogy először is ki kell tisztítani. Kikapálni, eltüntetni belőle a gázt. Át kell vizsgálni, s ha egyéb valami útban van /kő, szemét.../, azt is el kell tüntetni. Azután jön a „jó magnak jó ágyat vetni”.

Ha azt akarjuk, hogy Jézus szóljon hozzánk, akkor csendbe kell lennünk. Csendet kell biztosítanunk magunk körül is. Hallgasson el minden olyan dolog, ami zavar a Jézussal való kapcsolatfelvételen. Ez fizikai csendet is jelent, meg lelki csendet is. Egyik a másikat erősíti.

Azt tapasztaljuk próbálkozásaink során, hogy mindig betolakszik valami a tudatunkba. El kezd zavarni egy gondolat, egy érzés. minél többet harcolok ellene, annál messzebbre visz az imádságtól. Az a megoldás, hogy nem kell harcolni. El kell fogadni. Ha elfogadtam, azzal tovább már nem szentelek neki figyelmet, s lassan a hatása csökken, esetleg megszűnik.

Ezek a gyakorlatok nagyon sokáig is tarthatnak, míg azt mondja az ember, hogy valamire ment. Az „eredmény” Isten kezében van, mienk a törekvés. Elég nekem az az érzés, hogy ott vagyok, a célba érés örömét csak akkor kapom meg, ha hazaérem.

Amit itt a csendben tanulok, azt szeretném gyümölcsöztetni. Nehéz a mai világban megtalálni azt a módot, ahogy ezt ki tudom fejezni, át tudom adni. Vannak ma élő emberek, akik ezt jól csinálják. Rájuk is lehet figyelni, én a „két ferences barát” gondolok. (Ferenc pápa és Csaba testvér)

Varga Sándor

KRÓNKA – A KÖZELMŰLT ESEMÉNYEI

MEGALAKULT A JÓZSAI CSALÁD CSOPORT

November 10-én indult el a Szent Család Templom, a józsai társégházközség család csoportja házasoknak, családoknak, szülőknek és gyerekeknek.

Mint időközben kiderült, a Szentlélek sugallatára megszületett csoport hiánypótlónak bizonyult. Már sok mindenkiben ébredezett igény arra, hogy jó lenne egy helyi, józsai közösség, csoport, ami jobban összehozza a hívó, kereső embereket, családokat.

Volt akiben már évek óta élt a hiány, vannak akik eddig Debrecenbe bejárva kerestek erre megoldást.

Így igazán csak egy apró szikra, biztatás elég volt arra, hogy a lelkipásztorban, Laci

atyában formálódó régi vágy és az „alulról jövő” igény, megkeresés összetalálkozzon és heteken belül meg is valósuljon.

A találkozók havi rendszerességgel vannak vasárnap 3 órától. Kötetlen beszélgetés míg mindenki megérkezik, utána Laci atya osztja meg velünk a magával hozott lelki elmélkedést és gondolatait. Utána ki-ki hozzáteszi kapcsolódó élményeit saját életéből, avagy csak reflektál az elmélkedés szövegére, mások hozzáfűzésére.

Párhuzamosan gyermekfelügyelet és foglalkoztatás van, lelkes és tapasztalt fiataloknak köszönhetően.

Gulyás Arnold

HITTANVERSENY

Plébániánk hittanos gyermekei 30 fővel vettek részt a november 9-én megrendezett „20 éves a Debrecen – Nyíregyházi Egyházmegye” hittanversenyen a Szent József Gimnázium dísztermében. Debrecenből és környékéről 8 csapat jött össze, hogy ismerkedjenek, közösségben legyenek egymással.

Az eseményt Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi püspök nyitotta meg, aki ke-

délyesen elbeszélgetett a gyerekekkel az ünnepélyes megnyitó után.

A vetélkedőt az egyházmegye négy nagyobb városában: Debrecen kívül Nyíregyházán, Kisvárdán és Mátészalkán is megtartották, mintegy 400 fő hittanos gyermek részvételével.

A feladatlap kitöltése után izgalmas akadályverseny színesítette a napot, amelyen gyermekeink nagy lelkesedéssel vettek részt. A Szent József Kollégium éttermében nagyon finom ebédet kaptunk, amely már mindenkinek jól esett a nagy szellemi munka után.

A napot a Képmás Zenekar Csillag-számláló című koncertje zárta. A zenekar az esemény címadó dalát kifejezetten erre az alkalomra írta, amelyben Ábrahámnak, a hit emberének történetét dolgozták fel.

A koncert után következett az eredményhirdetés: minden csoport kitűnt valamilyen szempontból, és jutalmazást érdemelt. A három plébániai csoportunk közül az egyik a „legkreatívabb”, a másik a „legvidámabb”, a harmadik, a józsai csoport pedig a „legszerettebb” jelzőt kapta. Mindegyik csapat kapott egy doboz csokit és egy bibliai társasjátékot a közös munka jutalmául.

A nap végén úgy gondolom, minden gyermek az összetartozás, és a „közösségben lenni jó” érzésével, élményével indult haza, egyben a küldetéssel is, hogy a megélt örömet tovább kell adni.

Végvári Kinga

„JÖJJÖN EL A TE ORSZÁGOD...” (MT 6,10)

A Hit évének utolsó napjaiban, a Családok évének küszöbén, feleségemmel részt vettünk a Máriabesnyőn megtartott XX. Családkongresszuson. A Kongresszus három napig tartott, Bíró László tábori püspök a MKPK családreferens, a Magyar Katolikus Családegylet elnökének vezetésével. A mély lelki élmények mellett, nagyon sok hasznos előadáson volt alkalmunk részt venni. Ezek teljes terjedelemben megtalálhatóak a www.katcsal.hu honlapon,

püspökatyáktól a politikusokig, az idős generációtól a fiatalokig, az özvegyektől a nagy családokig, a Magyarországon élőtől a határon túl élőtől, mindenki részt vállalva, a környezetükben élőkét képviselve, közösen kerestük azt az utat, amellyel az Isten országát tudjuk építeni. Így 150-en voltunk. Az ENSZ kérdéseire közösen tudtunk választ adni.

Nagyon nagy ajándék volt Böjte Csaba atyát hallgatni, mely bizony nagyon sok résztvevőnek

ezért nem is szeretném a kedves olvasónak ezeket részletezni.

A Kongresszus mottója: „Jöjjön el a te országod...” (Mt 6,10) volt. A 20-ik jubileumi Családkongresszus, alkalmat adott arra, hogy megnézzük, az elmúlt húsz évben mennyire sikerült ezt a „várt országot” építeni? Megnéztük, hogy hol tartunk most, hogy hol tartanak ma a családok Isten országának építésében? Boncolgattuk, hogy mi az, amire szükségük van, mi az, amit esetleg elveszítettek a családok, vagy amiben gyengültek.

Isten országának építésében mindenkinek jelentős feladata van. Mindenki Isten munkatársa kell legyen! Jó volt érezni és látni, hogy a

megnedvesítette szemét, őt látva és érezve azt a hitelességet, amit Ő tesz a családpasszorációért. Van mit tanulnunk tőle! Példaértékű, amit tesz a „nagy” családjáért, meglátva bennük Isten teremtményeit. Valamennyien úton vagyunk. Isten országához vezető úton. Hittel, reménnyel és szeretettel járva ezt az utat, felismerve a „kis és nagy” Családunkban Isten teremtményét, szolgálva Istent és embertársainak, felemelt fővel imádkozhatjuk: „Jöjjön el a te országod...”

„Minden család egy pompás virágkehely Isten színes virágoskertjében.

Azért is szép, mert Te benne vagy. Áldjon meg az Úr családdal együtt!” (Simon András)

Pécsi József

ADVENT 2013 – A CSOPORTOK VÁRAKOZÁSÁRÓL

„Az adventi várakozás lényege szerint: várakozás arra, Aki van; ahogy a szeretet misztériuma sem egyéb, mint vágyakozás az után, aki van, aki a miénk. Persze, erről a várakozásról és erről a vágyódásról csak dadogva tudunk beszélni. Annál is inkább, mivel Isten valóban megtestesült közöttünk, vállalva a lét minden egyéb súlyát és megosztottságát. És mégis, túl idő és tér vastörvényén, melynek – megszületvén Betlehemben – maga a teremtő Isten is készséggel és véghetetlen önátadással vetette alá magát. Advent idején mi arra várakozunk és az után

vágyhatunk: ami megtörtént, és akit kétezer esztendeje jól-rosszul a kezünk között tartunk. Vágyódunk utána és várakozunk rá, azzal, hogy Isten beleszületett az időbe, módunkban áll kiemelkedni az időből.

Az adventi várakozás hasonlít a megemlékezéshez, de valójában mindennél távolabb áll tőle. Valódi várakozás. Pontosabban úgy, ahogy a szeretet mindennél valóságosabban vágyakozik az után, akit magához ölel és örök újszülöttként a karjai között tart.”

Pilinszky János

ADVENT

Advent szent ünnepe felkészülést jelent, reményteljes, örömteli várakozást. A Megváltót várjuk ekkor, aki születésével eljött közénk, és beteljesítette a próféták szavát. Számunkra advent azonban nemcsak a készülődést, hanem hitünk elmélyítését és szívünk ünneplőbe öltöztetését is jelenti. Az eseménydús hétköznapok világából kitekinthetünk ekkor, lelassítjuk életünk ritmusát, „rendet teszünk magunkban”. Mindezt azért, hogy úgy állhassunk Krisztus színe elé az ünnepek alatt, hogy szívünkben béke, szeretet és megbocsátás költözzék.

Advent kiváló alkalom arra is, hogy hirdessük Isten ígését a hétköznapokban. Ezt azt hiszem a csoport tagjai közül konkrétan, és utalások formájában is megteszük, ennek köszönhető, hogy csoportunk foglalkozásról foglalkozásra új tagokkal bővül. Ebben az időszakban nekünk – fiatal keresztényeknek – még inkább föl kell vállalnunk vallásunkat. Meg kell mutatnunk, a karácsony nem a vásárlás, és egyéb világi fogalmakat magában hordozó ünnep, hanem az Anyaszentegyház legszentebb ünnepe.

Kovács Ákos

AZ ADVENTRŐL

Advent – eljövétel. Egy (leendő) szülő tudja igazán, mit is jelent a várakozás. Mi ezentúl minden Adventkor emlékezni fogunk, milyen is volt várni a kisdéd érkezését. A baba-mama klubban a legtöbbünknek egy év körüli a csöppsége. Azt mondják, ez az az időszak, amikor az újdonsült szülők, főleg az édesanyák teljesen kimerülnek. Hiszen akarva-akaratlanul minden idegszálunkkal gyermekünkre koncentrálnunk, folyamatosan szolgálatban vagyunk. Számomra az adventi időszak arra ad lehetőséget, hogy egy kicsit elcsendesedjek, egy kicsit magam felé forduljak, egy kicsit rendet rakjak a mostanában elhanyagolt lelki életem táján. És hogy felkészüljek egy újabb várakozásra.

Szilágyiné Boci Zsófia

REJTVÉNY GYERMEKEKNEK

Írd le! (Kifejtős feladatok, Bibliai/Tanönyv segítségével részletesen!)

- 1. Mit jelent az Advent?** (jelentése, hetek száma, színe, mire tanít minket ez az időszak)
- 2. Advent három nagy alakja** (rövid elemzés mindhárom személyről)
- 3. Az adventi koszorú jelentése**

ADVENTI GONDOLATOK

Nos, elsősorban békés, az ünnepre való készülődést. És semmi kapkodást, semmi idegeskedést. És azt, hogy minél több rorate misére el tudjak menni.

Kiss László

Számunkra az Advent, négy gyertya, amit a „kis karácsony nagy karácsony követ.” Négy hét, ami lehetőséget ad számunkra, hogy felkészüljünk, hogy a csendes éjben, a hideg istállóban, a kicsiny jászolban megszületett kicsiny gyermekben, meglássuk a nagyot, Üdvöztönket, a Világ Üdvözítőjét. A négy gyertya fénye, a „kis” ideig tartó csendes éj megélése, ad útravalót a „nagy karácsonyunkra”, a mindennapi életünkre, megtanítva bennünket arra, hogy ott is megtaláljuk a kicsiny dolgokban is a hatalmas értéket, az Istent.

A Pécsi Család

A várakozás és vágyakozás izgalma, a fellobbanó lángok tánca, a gyertyaláng által újrarajzolt gyermeki és szülői arcok, az együtténeklés öröme, az imádság meghittsége mind az újonnan érkezőt köszöntik, aki el sem hagyott bennünket soha.

Biró család

Szerintem az adventi készülődés lényege, hogy helyett teremtünk a szívünkben a születendő Krisztusnak! Számomra ehhez csendre és elmélkedésre van szükség. Az elmúlt években mindez csak többé-kevésbé sikerült nekem, mivel a munkahelyemen Karácsony előtt dolgozunk a legtöbbet, illetve az ajándék vásárlásra is sok időt elfecséreltem.

Tavaly már ifjú anyaként itthon voltam és a bevásárlást is hamarabb, a tömeget elkerülve intéztük a férjemmel. Mivel Nóri nagyon kicsi volt nem utaztunk a szülőkhöz sem, hanem Ők jöttek el hozzánk. Békés, csendes, meghitt Karácsonyunk volt.

Az adventi időszakra most több elmélkedést, imádkozást tervezek. Ma reggel az jutott eszembe hogy csinálok egy sajátos adventi kalendáriumot. Felírom a szeretteim és a körülöttem élők, illetve elhunytak nevét egy kis

Kell, hogy leüljünk esténként egymással szemben a család, és beszéljünk, anélkül, hogy a különböző csatornák csábító műsorait figyeljünk. A készülődéshez hozzátartozik a díszítés, dekorálás, természetesen együtt a gyerekekkel, ettől lesz igazi, egyszerű és személyes!

Mindig azt kívánom, bárcsak át tudnánk nekik is adni mindazt, amit Nekünk jelent az Ünnep: a kis csengő hangja, a kalács illata, az Erdélyben megélt nagy hó és az égig érő hóember. Az anyukánktól és nagymamánktól Adventben tanult, még ma is fülünkbe csengő énekek és a Kis Jézus utáni vágyakozás, a sok, templomba igyekvő ember, a hatalmas fenyegetés. Gyermekszemmel, persze az ajándékokat lestük a fa alatt, de mindig tudtuk, hogy Ez az Ünnep, sokkal többről szól. ...ez egy páratlan Érzés, amire fel KELL készülni!

Sok szeretettel, jó készülődést kívánva:

a Máthé Család: Csaba, Kata, Miklós és Beáta

Árpád házi Szent Ágnes Karitásztagjainak lelkülete

*Szív szeretete tör utat magának,
Melyet boldogan átad másnak,
Cseng, bong a világ körülünk,
Visszhangot játszik tőle a lelkünk.*

*Ünnepi hangok megütik fülünket,
Röpke sóhajok jóakaratot kérnek,
Tervezzük, a szép és jó tetteket,
Mert szűkölködő léteik vergődve élnek,*

*Segítő szándékra, kész a lelkünk,
Őszi, téli napok, vigaszt nyújtsatok,
Jézus szeretetéből mindenkinek adjatok,
Istenünk, tedd hozzá támogatásod.*

Szűcsné Irma

cetlire, mindennap kihúzok egy nevet és azért a személyért aznap külön, „kiemelten” imádkozom.

Feketéné Dr. Parai Anikó

A Karácsony nem csupán egy nap, hanem egy érzés! Egy páratlan érzés, amihez a mi olvasatunkban nincsen fogható, ami beryogja szívünket, lelkünket, testünket. Nem hiába szeretnék a gyerekek, hogy minden nap legyen Karácsony, hiszen ők is érzik ennek varázsát. De nem lehet úgy ébredni, hogy: „*ma Karácsony van...*” erre fel KELL készülni!

Szükség van arra, hogy ebben a mai rohanó világban lelassuljunk tudatosan! Ki kell takarítani: – a házunkat, hogy tisztelettel várjuk az Ünnepet, Jézus eljövételét!

– a testünket, böjttel és méregtelenítéssel, hiszen az egészségünk egyik legföltettebb kincsünk!

– a lelkünket imával, elmélkedésekkel!

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztelés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfélfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között. **Plébános:** Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Irodavezető:** Kalocsainé Abuczki Erika, Tel.: 30/852-8539 **Munkatárs:** Gajdos Zsuzsanna, Tel.: 30/573-6577 Tel.: 52/535-735 e-mail: iroda@megtestesules.axelero.net **Honlap:** http://megtestesules.info

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍR HARANG KIADVÁNYA. Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatal. 4032 Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.) **Felelős kiadó:** Felföldi László Tel.: 06 30 9855-640 E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Szerkesztette:** Rác Jánosné E-mail: raczne75@gmail.com